

ASSOCIATION MUSEE DES POUPEES ET DES NOUNOURS/Nukkenallemuseo ry.,  
jäsenmaksu aikuinen 22€ ja nuori 12€  
IBAN: FI79 5539 0220 0134 02 BIC: OKOYFIHH  
4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France  
tel.04 66 83 19 57 <http://myoldbear.free.fr> ; <http://museopaivakirja.blogspot.com/>  
<http://dollhousedreams.free.fr>

Hei,

Lézan, 12.1.14

Nyt on taas vuodenvaihde ja museokuulumisten kirjoittamisen aika. Joulukuuhun on ohi ja uusi vuosi vaihtunut. Kirjoitetaan jo 2014. « Aikajuna » kulkee kesää kohti. Vaikka talvella odotetaan usein kesää, tästä talvesta pitäisi myös nauttia, kuten kaikista vuodenaajoista. Luonto lepää näinä kylminä ja pimeinä kuukausina. Mutta päivä on jo hiukan pidempi ja rahapuuni versoo uusia alkuja ulkona ikkunallani. Se on kevään enne.

Viime vuoden alkupuolta, helmikuusta toukokuuhun, varjostivat minun rintasyöpätutkimukseni. Mutta kun sain neulanäytteen tulokset lopulta juuri ennen kesää, ja kun niiden tulos oli negatiivinen, ilo oli ylimmillään. Voin taas ottaa vastaan museokävijöitä kuten muina vuosina pääsesonkiajalla. Jos rintasyöpä olisi löytynyt, olisin joutunut sulkemaan kesäksi museon syöpähoitojen takia. - Nuo keväiset « pilvet taivaalla » kuitenkin pysähdyttivät minut. Näin, että se « aikajuna » voi yhtäkkiä pysähtyä ja kaikki muuttua. Lahjaa on kaikki.

Viime kesän sesonki meni hyvin. Tulokset olivat samoissa suurin piirtein viime vuoteen nähden, vaikka on lama-aika eikä ryhmiä ollut. Budjetti oli 2618 euroa. Sen määräävät juuri nuo sesonkiajan tulot, koska silloin on eniten ihmisiä museossa. Tuloja oli tuo 2618 euroa, vain 7 euroa vähemmän kuin viime vuonna. Menot lasketaan tulojen mukaan yhdistyksen hyväksi ei voittoa tuottavassa yhdistyksessä.

Pidetään menot aisoissa. Markkinoinnissa suositaan ilmaisuutta, vaikka turistitoimistojäsenyys maksaa. Mutta se kannattaa ja vaatimattomien museomainostemme painattaminen ja levittäminen. Viime vuonna niissä ei säästelyä. Sitten kyllä lasku oli edellisvuotta 20 euroa suurempi eli 100 euron paikkeilla 80 euron sijasta. 3000 mainoksen määrä nousi lähes 4000 kpl:seen vuodessa. Toisaalta toiset museot jättävät omiaan varmaan 5cm paksut pinot eri paikkojen mainostelineisiin. Niihin nähden se ei ole paljon.

Nyt me ollaan jäseniä kolmessa turistitoimisto yhdistyksessä : Anduzessa jo kymmenisen vuoden ajan (151€/vuosi), Pont du Gardin (10€/vuosi) eli Gardin Sillan turistitoimistossa pari vuotta ja nyt uutena on Alèsin (85€/vuosi) turistitoimiston kumppanuus. Tämä viimeinen tuli välttämättömäksi, koska me kuulutaan Alèsin 50 kylän asutustaajamaan viime vuoden 2013 alusta. Silloin se mainostaa kaikissa näissä 50 paikassa meitä kuten muuallakin. Kulttuuriviikonloppuna syyskuun puolessa välissä se huomattiin hyväksi ideaksi.

Museon toisessa kerroksessa verho erottaa museon « amerikkalaisesta keittiönurkastani » kuten ranskalaiset sitä sanovat. Muutama viikko sitten siirrettiin verhotankoa verhoineen, jotta saatiin seinä- ja lattiatilaa koulunäyttelyyn. Nyt iso takka näkyy kokonaan edukseen. Samalla elintilani pieneni entisestään. Toisaalta sopu sijaa antaa, vaikka Dixoun kanssa joskus törmäilläään. Se kun on innokas kokin ystävä, ja hyvin kiinnostunut kaikista herkuista

ja kokkaamisesta. Onneksi se ei saa jääkaapin ovea auki ! Ajattelin yksi päivä, että jos ei olisi minun kokoelmani kyseessä, en minä « nurkkaan » menisi asumaan omassa huushollissani. Mutta kun on sydämen asialla, se muuttaa kaiken.

Muuten museovahdista puheenollen vielä. Ei se ole pahoja tehnyt. Jos unohdetaan karusellin viidestä saksalaisesta Edi pikkunukesta yksi, jonka se varasti ja pureskeli korissaan. Se tapahtui sinä päivänä, kun karuselli tuli uutuutena, uusine mielenkiintoisine hajuineen museoon. Niinkuin täällä olisi ollut pukki kaalimaan vartijana. Sain pelastettua nukun ja korjasin sen. Vaikka nyt se on yksisilmäinen.

Ikkunaan laitettiin kesällä koristekalterit. Ne ovat välttämättömät tässä Välimeren kulttuurissa. Joka talossa niitä näkee. Ne ovat luonnollisen näköiset tässä 1100-luvulta olevassa kivitalossani, niinkuin alkuperäiset. Jo monta vuotta on sitä suunniteltu, vasta nyt ne saatiin paikalleen. Monet asiat vievät vuosia, ennenkuin saadaan valmista.

Ennen sesonkia ajeltiin Dixoun kanssa naapurikyylissä ja muualla, koska sesonkiaikana pitää olla aina kotona museossa, ei pääse mihinkään. Samalla kylvettiin museomainoksia joka ilmansuuntaan. Se oli palkitsevaa. Kun kyselin museokävijöiltä, mistä kaukaa he tulivat. Usein kuulin, että juuri nuo autoajelupaikat olivat olleet mainoksen löytöpaikkoja. Tietenkin internetti on myös yksi kiistaton ykkönen tienvierimuseokylttien kanssa meitä mainostamassa. Uusin tiekyltti St Christolin keskustan risteyksessä on tuonut tänne jo monta vierailijaa. Se oli viime vuoden kevään homma. Maalasin sen kuten muutkin ja me kiinnitettiin se maahan Sébastienin kanssa.

Kesän alussa yhdistyksemme jäsen Paula oli Timonsa kanssa täällä ja he tekivät videon museosta. Sellaista meillä ei ole ollut, joten se oli hyvä edistys. Lisäsin videon myöhemmin joka paikkaan. Aluksi vain museon nettisivuille, sitten myös [www.youtube.com](http://www.youtube.com) sivuille. <http://youtu.be/SOxbEtNA1p4>

Kuva puhuu enemmän kuin tuhat sanaa, sanotaan. Monet paikallisetkin nykyään katsovat netistä sivujamme ennen tänne tuloa.

Tänä vuonna yhdistyksen vakuutusarvon pääomaa nostetaan 35 000€:een, koska kokoelma on kasvanut. Se tietää vuosimaksun nousua vajaan 400€:sta 437€:oon. Se maksetaan aina neljässä osassa, neljä kertaa vuodessa, niin se on helpompi.

Museomainokseen kirjoitetaan nyt 2000 artikkelia 1500 sijasta, vaikka niitä on enemmän. Monipuolistaa täytyy, vaikka heikkouteni ovat nukketalot ja reissussa rähjäntyneet nallet. Mitä puuttuu kokoelmasta? Nukketeatteri, Guignol. Sen löysin syksyllä 50 eurolla läheisestä vanhan tavaran kaupasta. Sitä piti korjata, koska oli vahingoittunut. Nyt se on ihan ok. Näin samanlaisia netissä, ne maksoivat siellä 100 euroa. Sitten toiseksi meiltä on puuttunut karuselli. Nyt on sellainen saksalaista puutyötä, noin 1930-lukua. Sen sai 87 eurolla nukkeineen. Yleensä ne ovat paljon kalliimpia, mitä olen nähnyt. Syksyn iso hankinta oli englantilainen kuuluisa Silber&Fleming merkinen nukketalo 1800-luvun lopusta. Sen sisäpuoli piti restauroida, ulkoapäin se on hyväkuntoinen. Kesään mennessä se pitäisi sisustaa. Flickr.com sivuille olen tehnyt siitä kuvasarjan.

<http://www.flickr.com/photos/62079252@N04/11816653796/>

Vieraskirjasta on tullut tärkeä. Välittömät palautteet museokävijöiltä ovat arvokkaita.

Onneksi minulla on sellainen puukansinen Lapissa tehty vieraskirja, johon voi lisätä sivuja

sadoittain.

Yhdistyksessä meitä on nyt 14 jäsentä. Kiitos uskollisuudestanne, museolla alkaa jo 14.toimintavuosi. Me ollaan päästy näin pitkälle. Ja uudet jäsenet ovat myös tervetulleita.

Syyskuun lopulla olin noin 10 päivän matkalla Suomessa. Lensin Ryanairilla Brysseliin, jossa kerittiin käymään isolla kuuluisalla kirpparilla. Matka jatkui seuraavana päivänä Eurolines bussilla Amsterdamiin. Siellä oltiin Rijksmuseossa, jossa on esillä yksi maailman kuuluisimmista nukketaloista (1600-1700 alkua) Petronellan nukketalo.

<https://www.rijksmuseum.nl/en/collection/BK-NM-1010>

Sitten lento Blue1 :lla Helsinkiin. Siellä käynti Sederhomin lelumuseossa. Kaupungista jatkui matka seuraavana päivänä maalle Ypäjälle, kotikonnuilleni. Kerron matkasta museopaivakirja blogissani:

<http://museopaivakirja.blogspot.fr/2013/10/matkapavakirjastani.html>

Alla Sederholmin museo Helsingissä :

[http://www.hel.fi/hki/museo/fi/museot+ja+n\\_yttelyt/sederholmin+talo](http://www.hel.fi/hki/museo/fi/museot+ja+n_yttelyt/sederholmin+talo)

Paikallisessa Midi Libre-lehdessä oli nukkenallemuseosta kaikkiaan kolme artikkelia koko vuoden aikana. Niistä on suomennokseni museopaivakirjassa. Media on hyvä mainostaja.

Museotoiminta on juurien ja alkuperän etsintää paljolti. Lelumuseossa lähdetään liikkeelle esineistä, minne ne meidät vievätkin ajassa ja paikassa. Sukututkimus vie meidät omille juurillemme. Viime vuonna sain tietää omista juuristani. <http://www.wikitree.com/> sivuilta löysin esi-isiäni. Yllätys oli, kun kuulin, että isän puolelta on asuttu Ypäjällä jo 1600-luvulta alkaen. Ihmettelin myös sitä, että äidin isoisa oli lähtenyt Amerikkaan vuonna 1847.

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Kultarynt%C3%A4ys>

(Kultaryntäys alkoi vuotta myöhemmin, vuonna 1848, jos tuossa lähtövuodessa on virhe).

[http://www.edu.fi/lukiokoulutus/historia\\_ja\\_yhteiskuntaoppi/historian\\_kurssit/kansainvaliset\\_suhteet\\_hi3/siirtolaisuus/miksi\\_siirtolaisuus\\_sai\\_liikkeelle\\_miljoonia](http://www.edu.fi/lukiokoulutus/historia_ja_yhteiskuntaoppi/historian_kurssit/kansainvaliset_suhteet_hi3/siirtolaisuus/miksi_siirtolaisuus_sai_liikkeelle_miljoonia)

Hän oli hakenut jopa Amerikan kansalaisuuden ja sukulaisella on se kansalaisuustodistus alkuperäisenä tallella. Sitten viidentoista vuoden päästä vuonna 1862 tämä Iisakki palasi Suomeen. Kun katsoo lännenfilmejä telkkarissa tuosta ajasta, tuntuu oudolta ja uskomattomalta ajatella, että meidän isoisopappa oli silloin siellä villissä lännessä! - Äidin setä Aukusti oli myös mennyt sinne myöhemmin ja oli siellä koko elämänsä. « Matkamies » on minustakin tullut.

Nyt kun on uusi vuosi alkamassa, millä sanoin sitä siivittäisi ?

Alla saksalainen sananlasku, joka netistä osui silmiini :

«Ala kutomaan niin Jumala antaa sinulle langat.»

**Begin to weave and God will give the thread.**

– *German proverb*

Hyvää uutta vuotta kaikille 2014 !

Terveisin, Ulla-Maija Suonpää

Puheenjohtaja/Nukkenallemuseo ry.